

WYROK

Warszawa, dnia 11 sierpnia 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Robert Siwik

Protokolant: Klaudia Kwadrans

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 sierpnia 2026 r. odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 29 czerwca 2026 r. przez wykonawcę **Naprzód Catering sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi** („Odwołujący”),

w postępowaniu prowadzonym przez Zamawiającego: **Szpital Pomnik Chrztu Polski w Gnieźnie** („Zamawiający”),

przy udziale uczestnika po stronie Zamawiającego – wykonawcy P.N., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: **P.P.H.U. Pawmix P.N. z siedzibą w Kalinie**, zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego,

orzeka:

1. Uwzględnia odwołanie i nakazuje Zamawiającemu unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej, ponowne badanie i ocenę ofert, w tym odrzucenie oferty Przystępującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp jako niezgodnej z warunkami zamówienia.

2. Kosztami postępowania obciąża Zamawiającego w następujący sposób:

2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **7 500 zł 00 gr** (słownie: siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy) uiszczoną przez Odwołującego tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę **17 zł 00 gr** (słownie: siedemnaście złotych zero groszy) tytułem kosztów opłaty skarbowej pełnomocnika Odwołującego;

2.2. zasądza od Zamawiającego na rzecz Odwołującego kwotę **7 517 zł 00 gr** (słownie: siedem tysięcy pięćset siedemnaście złotych zero groszy) stanowiącą uzasadnione koszty Odwołującego poniesione z tytułu wpisu od odwołania oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Na orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:.....

UZASADNIENIE

Zamawiający – Szpital Pomnik Chrztu Polski w Gnieźnie (dalej jako **Zamawiający**) prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.), zwanej dalej „**ustawą Pzp**” lub „**Pzp**”, w trybie podstawowym poniżej progów unijnych pn: „Usługa cateringu w zakresie przygotowania oraz dystrybucji całodziennego żywienia pacjentów” (numer referencyjny: DZP.240.34.2026), dalej jako „**Postępowanie**”.

Ogłoszenie o zamówieniu ww. postępowania zostało zamieszczone w Biuletynie Zamówień Publicznych w 3 czerwca 2026 r. pod numerem: 2026/BZP 00275258.

Dnia 29 czerwca 2026 r. do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w Warszawie zostało wniesione odwołanie przez wykonawcę **Naprzód Catering sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi** (dalej jako „**Odwołujący**”).

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

„1. art. 226 ust. 1 pkt 5) Pzp w zw. z art. 16 pkt 1)-3) w zw. z art. 266 Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty wykonawcy **P.P.H.U. Pawmix P.N.** jako niezgodnej z warunkami zamówienia podczas gdy:

a. Wykonawca **P.P.H.U. Pawmix P.N.** w załączonym do oferty jadłospisie (koncepcji jadłospisu) dla diety podstawowej nie dostosował się do wymagań Zamawiającego opisanych w dokumentach zamówienia jak i wymagań zawartych w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 12 grudnia 2025 r. w sprawie standardu organizacyjnego żywienia zbiorowego w podmiocie leczniczym wykonującym działalność leczniczą w rodzaju świadczenia szpitalne (Dz. U. 2025.1780) oraz w aktualnych normach żywienia i zaleceniach opracowanych przez Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego PZH / Instytut Żywności i Żywienia, odpowiednimi dla poszczególnych grup pacjentów (standardy żywienia), których stosowania do przedmiotowego zamówienia wymaga Zamawiający, dotyczących wymaganej dobowej wartości energetycznej - Dzień 1 – kaloryczność 2753 kcal/dobę, Dzień 2 – kaloryczność 2612 kcal/dobę, Dzień 3 – kaloryczność 2647 kcal/dobę, Dzień 4 – kaloryczność 2857 kcal/dobę, Dzień 5 – kaloryczność 2457 kcal/dobę, Dzień 6 – kaloryczność 2822 kcal/dobę, Dzień 7 – kaloryczność 2500 kcal/dobę, Dzień 8 – kaloryczność 2916 kcal/dobę, Dzień 9 – kaloryczność 2826 kcal/dobę, Dzień 10

- kaloryczność 2936 kcal/dobę tj. przekroczenie wymaganej kaloryczności;

b. Wykonawca P.P.H.U Pawmix P.N. w załączonym do oferty jadłospisie (koncepcji jadłospisu) dla diety łatwostrawnej nie dostosował się do wymagań Zamawiającego opisanych w dokumentach zamówienia jak i wymagań zawartych w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 12 grudnia 2025 r. w sprawie standardu organizacyjnego żywienia zbiorowego w podmiocie leczniczym wykonującym działalność leczniczą w rodzaju świadczenia szpitalne (Dz. U. 2025.1780) oraz w aktualnych normach żywienia i zaleceniach opracowanych przez Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego PZH / Instytut Żywności i Żywienia, odpowiednimi dla poszczególnych grup pacjentów (standardy żywienia), których stosowania do przedmiotowego zamówienia wymaga Zamawiający, dotyczących wymaganej dobowej wartości energetycznej - Dzień 1 – kaloryczność 2538 kcal/dobę, Dzień 2 – kaloryczność 2471 kcal/dobę, Dzień 3 – kaloryczność 2707 kcal/dobę, Dzień 4 – kaloryczność 2661 kcal/dobę, Dzień 5 – kaloryczność 2513 kcal/dobę, Dzień 6 – kaloryczność 2912 kcal/dobę, Dzień 7 – kaloryczność 2483 kcal/dobę, Dzień 8 – kaloryczność 2902 kcal/dobę, Dzień 9 – kaloryczność 2682 kcal/dobę, Dzień 10 – kaloryczność 2713 kcal/dobę tj. przekroczenie wymaganej kaloryczności;

c. Wykonawca: P.P.H.U. Pawmix P.N. w załączonym do oferty jadłospisie (koncepcji jadłospisu) dla diety podstawowej nie spełnił wymogu zawartego w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 12 grudnia 2025 r. w sprawie standardu organizacyjnego żywienia zbiorowego w podmiocie leczniczym wykonującym działalność leczniczą w rodzaju świadczenia szpitalne (Dz. U. 2025.1780) oraz w aktualnych normach żywienia i zaleceniach opracowanych przez Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego PZH / Instytut Żywności i Żywienia, odpowiednimi dla poszczególnych grup pacjentów (standardy żywienia), których stosowania do przedmiotowego zamówienia wymaga Zamawiający, dotyczącego uwzględnienia co najmniej 3 razy w jadłospisie dekadowym (10 dniowym) nasion roślin strączkowych lub ich przetworów, a wręcz przeciwnie nie wskazał potrawy zawierającej nasiona roślin strączkowych lub ich przetwory w żadnym z dni w jadłospisie dekadowym.;

d. Wykonawca: P.P.H.U. Pawmix P.N. w załączonym do oferty jadłospisie (koncepcji jadłospisu) dla diety łatwostrawnej nie spełnił wymogu zawartego w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 12 grudnia 2025 r. w sprawie standardu organizacyjnego żywienia zbiorowego w podmiocie leczniczym wykonującym działalność leczniczą w rodzaju świadczenia szpitalne (Dz. U. 2025.1780) oraz w aktualnych normach żywienia i zaleceniach opracowanych przez Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego PZH / Instytut Żywności i Żywienia, odpowiednimi dla poszczególnych grup pacjentów, których stosowania do przedmiotowego zamówienia wymaga Zamawiający (standardy żywienia), których stosowania do przedmiotowego zamówienia wymaga Zamawiający, dotyczącego uwzględnienia co najmniej 3 razy w jadłospisie dekadowym (10 dniowym) nasion roślin strączkowych lub ich przetworów, a wręcz przeciwnie nie wskazał potrawy zawierającej nasiona roślin strączkowych lub ich przetwory w żadnym z dni w jadłospisie dekadowym;

e. Wykonawca P.P.H.U Pawmix P.N. w żadnym z elementów oferty ani w załączonym do oferty jadłospisie (koncepcji jadłospisu) dla diety podstawowej, łatwostrawnej nie spełnił wymogu zawartego w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 12 grudnia 2025 r. w sprawie standardu organizacyjnego żywienia zbiorowego w podmiocie leczniczym wykonującym działalność leczniczą w rodzaju świadczenia szpitalne (Dz. U. 2025.1780) oraz w aktualnych normach żywienia i zaleceniach opracowanych przez Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego PZH / Instytut Żywności i Żywienia, odpowiednimi dla poszczególnych grup pacjentów (standardy żywienia), których stosowania do przedmiotowego zamówienia wymaga Zamawiający, dotyczącego zapewnienia pacjentom stałego dostępu do wody pitnej poza napojami przewidzianymi w jadłospisie;

f. Wykonawca P.P.H.U Pawmix P.N. w załączonym do oferty jadłospisie dla diety podstawowej, łatwostrawnej nie spełnił wymogu zawartego w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 12 grudnia 2025 r. w sprawie standardu organizacyjnego żywienia zbiorowego w podmiocie leczniczym wykonującym działalność leczniczą w rodzaju świadczenia szpitalne (Dz. U. 2025.1780) oraz w aktualnych normach żywienia i zaleceniach opracowanych przez Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego PZH / Instytut Żywności i Żywienia, odpowiednimi dla poszczególnych grup pacjentów (standardy żywienia), których stosowania do przedmiotowego zamówienia wymaga Zamawiający, dotyczącego zaoferowania dodatku warzyw lub owoców do każdego posiłku (minimum 400 g. dziennie – do gramatury nie są wliczane ziemniaki i bataty), z przewagą warzyw – przynajmniej część warzyw i owoców powinna być serwowana w postaci surowej;

co powoduje, że oferta jest niezgodna z wymaganiami Zamawiającego opisanymi w załączniku 2b do SWZ – Opis Przedmiotu Zamówienia, Rozdział I, ust. 4, lit e i f oraz ust. 7.

2. art. 239 ust. 1 Pzp w zw. z art. 266 Pzp poprzez wybór oferty Wykonawcy P.P.H.U Pawmix P.N. jako oferty najkorzystniejszej, podczas gdy oferta ta podlegała odrzuceniu jako niezgodna z warunkami zamówienia”.

Odwolujący wnosił o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu dokonania następujących czynności:

- „1. unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej;
2. w zakresie zarzutu nr 1 odrzucenie oferty Wykonawcy Pawmix P.N. na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp;
3. dokonanie ponownie czynności badania i oceny ofert w postępowaniu;
4. dokonanie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej”.

Odwołujący wskazywał, że posiada interes we wniesieniu odwołania, bowiem: „Odwołujący złożył niepodlegającą odrzuceniu ofertę a jego oferta zajęła drugie miejsce w rankingu ofert. W konsekwencji, w wypadku uwzględnienia żądań odwołania, i w rezultacie ewentualnego odrzucenia oferty wyżej wskazanego wykonawcy, to oferta Odwołującego będzie podlegała wyborowi jako oferta najkorzystniejsza. Szkoda Odwołującego polega na tym, że w wyniku naruszenia przepisów Prawa Zamówień Publicznych Zamawiający nie wybrał jego oferty jako oferty najkorzystniejszej i w konsekwencji nie uzyskał zamówienia objętego niniejszym postępowaniem”.

W uzasadnieniu odwołania została przedstawiona argumentacja dla podniesionych zarzutów.

Przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego zgłosił wykonawca P.N., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: P.P.H.U. Pawmix P.N. z siedzibą w Kalinie (dalej jako „Przystępujący”).

W dniu 10 lipca 2026 r. swoje stanowisko procesowe złożył Przystępujący.

W dniu 13 lipca 2026 r. Zamawiający złożył do akt sprawy odpowiedź na odwołanie, w której wnosił o oddalenie odwołania.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem Stron postępowania odwoławczego, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz oświadczeń, a także stanowisk stron postępowania, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

Izba ustaliła, iż nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania, odwołanie nie zawierało braków formalnych i mogło zostać rozpoznane merytorycznie.

Izba ustaliła, że wykonawca wnoszący odwołanie wykazał interes w korzystaniu ze środków ochrony prawnej. Odwołujący wykazał spełnienie materialnoprawnych przesłanek wniesienia odwołania, o których mowa w art. 505 ust. 1 ustawy Pzp. Zgodnie z tym przepisem środki ochrony prawnej przysługują wykonawcy, który ma lub miał interes w uzyskaniu zamówienia oraz poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy. Przesłanki te mają charakter materialnoprawny i podlegają ocenie w kontekście okoliczności konkretnej sprawy.

W ocenie Izby Odwołujący wykazał zarówno istnienie interesu w uzyskaniu zamówienia, jak i możliwość poniesienia szkody pozostającej w związku z zarzucanymi Zamawiającemu naruszeniami przepisów ustawy Pzp.

Odwołujący wskazał, że złożył ofertę niepodlegającą odrzuceniu, która została sklasyfikowana na drugim miejscu w rankingu ofert. Jednocześnie podniósł, że w przypadku uwzględnienia zarzutów odwołania i w konsekwencji odrzucenia oferty wykonawcy sklasyfikowanego wyżej, jego oferta uzyskaby pierwsze miejsce w rankingu i podlegałaby wyborowi jako oferta najkorzystniejsza. Odwołujący wskazał również, że w wyniku działań i zaniechań Zamawiającego nie uzyskał zamówienia, a tym samym może ponieść szkodę polegającą na utracie możliwości uzyskania zamówienia i związanych z tym korzyści ekonomicznych.

Powyższe okoliczności, zdaniem Izby, w sposób wystarczający wykazują istnienie po stronie Odwołującego interesu w uzyskaniu zamówienia. Interes ten ma charakter konkretny i aktualny, albowiem Odwołujący uczestniczy w postępowaniu, złożył ofertę niepodlegającą odrzuceniu, a jego oferta zajmuje drugie miejsce w rankingu. Uwzględnienie odwołania może zatem doprowadzić do uzyskania przez Odwołującego zamówienia. Nie jest to tym samym interes hipotetyczny czy abstrakcyjny, lecz interes bezpośrednio związany z wynikiem prowadzonego przez Zamawiającego postępowania.

W ocenie Izby spełniona została również przesłanka dotycząca możliwości poniesienia szkody. Gdyby bowiem Zamawiający, w wyniku zarzucanych mu naruszeń ustawy Pzp, utrzymał w postępowaniu ofertę wykonawcy sklasyfikowanego wyżej od Odwołującego i dokonał jej wyboru jako najkorzystniejszej, Odwołujący zostałby pozbawiony realnej możliwości uzyskania zamówienia, mimo że jego oferta została sklasyfikowana na drugim miejscu i – jak wynika z twierdzeń Odwołującego – nie podlega odrzuceniu. Szkoda ta pozostaje zatem w bezpośrednim związku z podnoszonymi naruszeniami przepisów ustawy Pzp i polega na utracie możliwości uzyskania zamówienia, a w konsekwencji również związanych z jego realizacją korzyści ekonomicznych.

Nie ulega przy tym wątpliwości, że dla wykazania przesłanki szkody na etapie korzystania ze środków ochrony

prawnej nie jest konieczne wykazanie szkody już rzeczywiście poniesionej. Art. 505 ust. 1 ustawy Pzp posługuje się bowiem również pojęciem szkody, którą wykonawca może ponieść w wyniku naruszenia przepisów ustawy. W realiach niniejszej sprawy możliwość wystąpienia takiej szkody jest realna i pozostaje w bezpośrednim związku z wynikiem postępowania.

W konsekwencji Izba uznała, że Odwołujący wykazał wszystkie materialnoprawne przesłanki korzystania ze środków ochrony prawnej, tj. interes w uzyskaniu zamówienia oraz możliwość poniesienia szkody w wyniku zarzucanych Zamawiającemu naruszeń przepisów ustawy Pzp. Okoliczność, że oferta Odwołującego zajęła drugie miejsce w rankingu ofert, przy jednoczesnym podnoszeniu zarzutów zmierzających do wyeliminowania oferty sklasyfikowanej wyżej, przesądza o istnieniu po jego stronie rzeczywistego i bezpośredniego interesu w uzyskaniu zamówienia. Tym samym Izba stwierdziła, że przesłanka, o której mowa w art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, została spełniona.

Strony nie zgłosiły opozycji ani zastrzeżeń co do skuteczności przystąpienia Przystępującego do postępowania odwoławczego pod stronie Zamawiającego. Izba stwierdziła skuteczność przystąpienia Przystępującego do udziału w postępowaniu odwoławczym po stronie Zamawiającego.

Izba dokonała ustaleń faktycznych w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, tj. w szczególności dokumentację przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz na podstawie oświadczeń stron oraz dowodów przez nich składanych, które zostały przez Izbę przyjęte w poczet materiału dowodowego. Strony składały wnioski dowodowe o przeprowadzenie dowodów z dokumentów na okoliczności wskazywane przy ich składaniu. Izba postanowiła dopuścić wszystkie wnioskowane dowody w poczet materiału dowodowego i na ich podstawie przeprowadzić dowody. W sytuacji, w której dany dowód miał znaczenie dla rozstrzygnięcia, znajdzie to wyraz w dalszej części uzasadnienia.

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, poczynione ustalenia faktyczne oraz orzekając w granicach zarzutów zawartych w odwołaniu Izba stwierdziła, że odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Osią sporu w niniejszym postępowaniu odwoławczym była ocena, jaki charakter ma wymagany przez Zamawiającego przedmiotowy środek dowodowy w postaci „Koncepcji jadłospisu dla 10 dni dla wybranych z rocznego zapotrzebowania diet”, w zakresie jego zgodności z wymaganiami Zamawiającego opisanymi w dokumentacji Postępowania, a co za tym idzie sankcji za dopuszczenie się przedstawienia ww. koncepcji niezgodnej z tymi wymaganiami.

Zamawiający w treści odpowiedzi na odwołanie wskazywał, m.in. że: „*Fundamentalnym błędem konstrukcyjnym odwołania jest utożsamienie przedmiotowego środka dowodowego w postaci koncepcji jadłospisu z treścią oferty w rozumieniu art. 226 ust. 1 pkt 5) Pzp. Zgodnie z ust. 1 pkt 2) Rozdziału IX SWZ – „Przedmiotowe Środki Dowodowe”, dokument ten stanowi wprost przedmiotowy środek dowodowy w rozumieniu art. 7 pkt 20 Pzp, którego funkcją jak wskazuje się w doktrynie i orzecznictwie jest wykazanie zdolności wykonawcy do zrealizowania usługi zgodnie z opisem przedmiotu zamówienia, nie zaś samoistne kształtowanie merytorycznego zobowiązania ofertowego rozumianego jako oświadczenie woli wykonawcy*”.

W konsekwencji powyższego Zamawiający w odniesieniu do podniesionych zarzutów podkreślał m.in., że: „Zamawiający uznaje również za całkowicie chybioną i pozbawioną podstaw zarówno faktycznych jak i prawnych argumentację Odwołującego, jakoby wybiórcze odstępowstwa w wartościach kalorycznych poszczególnych dni w koncepcji jadłospisu obligowały do odrzucenia oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp. (...) Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, podkreślić należy, że sporna koncepcja jadłospisu zgodnie z Rozdziałem IX ust. 1 pkt 2 SWZ służy jedynie potwierdzeniu sprawności planistycznej wykonawcy oraz jego zdolności do skomponowania posiłków o wymaganym asortymencie i gramaturze, nie stanowiąc ostatecznego, sztywnego zobowiązania umownego. Rzeczywisty i wiążący wykonawcę obowiązek do zachowania dobowego reżimu kalorycznego w przedziale 1800–2400 kcal wynika wprost z załącznika nr 2b do SWZ oraz projektowanych postanowień umowy, które będą determinować sposób realizacji zamówienia przez cały okres jego trwania. To te dokumenty konstytuują „warunki zamówienia” w rozumieniu art. 7 pkt 29 ustawy Pzp, a ich ewentualne niedotrzymanie na etapie wykonywania usługi może skutkować sankcjami kontraktowymi, nie zaś eliminacją wykonawcy na etapie oceny ofert. (...) Konkludując, Zamawiający wskazuje, że automatyczne odrzucenie oferty w oparciu o wyłącznie liczbowe rozbieżności w dokumencie koncepcyjnym z pominięciem procedury wyjaśniającej z art. 107 ust. 4 ustawy Pzp bądź sanacyjnej z art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp stanowiłoby rażące naruszenie zasady proporcjonalności wyrażonej w art. 16 pkt 3 ustawy Pzp. Aby niezgodność mogła

skutkować najcięższą sankcją eliminacji z postępowania, musi mieć ona charakter oczywisty, definitywny i nieusuwalny, czego Odwołujący w żaden sposób nie wykazał, prezentując jedynie własną, oderwaną od orzecznictwa KIO interpretację dokumentacji zamówienia.(...) Ustosunkowując się do w/w zarzutu [Zarzut dotyczący braku nasion roślin strączkowych w jadłospisie], w pierwszej kolejności należy wskazać, iż dokument, na który powołuje się Odwołujący, aktualne normy żywienia i zalecenia opracowane przez Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego PZH / Instytut Żywności i Żywienia ma charakter zaleceń o naturze rekomendacyjnej, kształtujących standard jakościowy usługi realizowanej w całym okresie obowiązywania umowy, a nie sztywnego, jednostkowego wymogu, którego niespełnienie w jednym przykładowym wycinku jadłospisu automatycznie przesądza o niezgodności treści oferty z warunkami zamówienia w rozumieniu art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp. (...) Koncepcja jadłospisu obejmuje wyłącznie przykładowe dziesięć dni wybranych z zapotrzebowania dietetycznego, o czym wprost stanowi ust. 1 pkt 2) Rozdziału IX SWZ oraz załącznik 2b do SWZ, Rozdział I, ust. 7 („Wykonawca w ofercie przedstawi koncepcję jadłospisu dla 10 dni dla wybranych z rocznego zapotrzebowania diet”), a sam fakt, że w tym jednym, wybranym do celów demonstracyjnych cyklu dekadowym nie umieszczono potrawy z udziałem strączkowych, nie przesądza o niemożności zrealizowania tego zalecenia w perspektywie całego, kilkumiesięcznego okresu świadczenia usługi, obejmującego wielokrotne powtórzenia cyklu dekadowego z możliwością rotacji dań w toku faktycznej realizacji umowy. (...)

W zakresie zarzutu dot. braku zapewnienia pacjentom stałego dostępu do wody pitnej, Zamawiający wskazywał, że: „Zarzut ten sprowadza się w istocie do braku odrębnej wzmianki o dostępie do wody pitnej w samej koncepcji jadłospisu, do czego jednak Wykonawca w ogóle nie był zobowiązany na gruncie przedmiotowego postępowania, gdyż zapewnienie dostępu do wody pitnej nie jest przedmiotem zamówienia w niniejszym postępowaniu. (...) Jak wskazano wyżej wymóg zapewnienia stałego dostępu do wody pitnej nie został sformułowany w SWZ ani w załączniku 2b do SWZ – Opisie Przedmiotu Zamówienia jako odrębne, wprost i jednoznacznie wyrażone postanowienie, lecz wynika wyłącznie z zewnętrznego dokumentu aktualnych norm żywienia i zaleceń opracowanych przez Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego PZH / Instytut Żywności i Żywienia, inkorporowanego do dokumentów zamówienia poprzez ogólne odesłanie zawarte w Rozdziale I ust. 4 lit. e i f załącznika 2b do SWZ, nakazujące przygotowywanie posiłków zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz aktualnymi normami żywienia i zaleceniami opracowanymi przez ten podmiot. Dokument ten nie został przygotowany stricte jako element dokumentacji postępowania, a jego adresatem jest Zamawiający, jako udzielający świadczeń zdrowotnych. Postanowienie opisanych wyżej rekomendacji, są adresowane do wykonawcy o tyle, o ile dotyczą przedmiotu postępowania. Skoro przedmiotem postępowania nie jest dostawa wody pitnej dla pacjentów, to trudno aby w tym zakresie miał istnieć po stronie Wykonawcy konkretny obowiązek. (...) Niezależnie od powyższego, Zamawiający podnosi, że składając ofertę, Wykonawca złożył jednoznaczne oświadczenie woli, w którym zaakceptował w całości postanowienia dokumentacji zamówienia, w tym Rozdziału I ust. 4 lit. e i f załącznika nr 2b do SWZ. Tym samym Wykonawca w sposób wiążący zobowiązał się do przestrzegania aktualnych norm żywienia i zaleceń, bezwzględnie włączając w tym nakaz zapewnienia stałego dostępu do wody pitnej. To właśnie owo oświadczenie woli o przyjęciu warunków zamówienia w pełnym wymiarze prawnym a nie brak wtórnej, powielonej wzmianki o wodzie w załączniku ilustracyjnym stanowi miarodajną podstawę do oceny zaciąganego zobowiązania na gruncie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp.”

W zakresie zarzutu braku wymaganego dodatku warzyw lub owoców do każdego posiłku Zamawiający wskazywał, że: „Przywołane przez Odwołującego zalecenie mówi o „dodatku warzyw lub owoców do każdego posiłku (minimum 400 g. dziennie do gramatury nie są wliczane ziemniaki i bataty)”, a zestawienie odniesienia do każdego posiłku z jednoczesnym wskazaniem łącznej wartości dobowej rodzi uzasadnioną wątpliwość interpretacyjną co do tego, czy próg 400 g ma być spełniony w każdym pojedynczym posiłku z osobna, czy też łącznie w skali całej doby, sumarycznie ze wszystkich posiłków (...) Mając na uwadze powyższą dyrektywę oraz fakt, że najsurowsza sankcja w postaci odrzucenia oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp może zostać zastosowana wyłącznie w warunkach niezgodności oczywistej i niewątpliwej, za w pełni uprawnione uznać należy przyjęcie wykładni dobowej. Zatem przy przyjęciu wykładni dobowej zdecydowana większość wskazanych przez Odwołującego rzekomych braków dotyczących w przeważającej mierze posiłku podwieczorek, takich jak serek, muffinka, ciastka, baton zbożowy czy kisiel nie stanowi naruszenia wymogu, o ile suma warzyw i owoców podanych w pozostałych posiłkach danego dnia osiąga próg 400 g.”

Odwołujący uzasadniając zarzut nr 1 odwołania wskazywał:

„Zgodnie z ust. 1 pkt 2) Rozdziału IX SWZ – „Przedmiotowe Środki Dowodowe” i załącznikiem 2b do SWZ Rozdział I, ust. 7 – Opis Przedmiotu Zamówienia, Zamawiający wymagał załączenia do oferty Koncepcji jadłospisu dla 10 dni dla wybranych z rocznego zapotrzebowania diet:

„Wykonawca w ofercie przedstawi koncepcję jadłospisu dla 10 dni dla wybranych z rocznego zapotrzebowania diet:

- podstawowa 1800- 2400 kcal (1 x 5 posiłków),
- lekkostrawna 1800- 2400 kcal (1 x 5 posiłków).

W każdym z ww. posiłków Zamawiający wymaga podania:

- asortymentu składającego się na posiłek,
- gramatury każdego produktu składającego się na dany posiłek,
- kaloryczności danego posiłku (podając w jadłospisie w poszczególnych dietach zupełną wystarczy wpisać jej ogólną kaloryczność i wymienić tylko asortyment, który się na nią składa).

Dodatkowo zgodnie z załącznikiem 2b do SWZ – Opis Przedmiotu Zamówienia, Rozdział I, ust. 4, lit e i t Zamawiający wymagał, aby posiłki były przygotowywane, transportowane i dystrybuowane zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa krajowego i unijnego dotyczącymi bezpieczeństwa żywności i żywienia, w szczególności: (...) Rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 12 grudnia 2025 r. w sprawie standardu organizacyjnego żywienia zbiorowego w podmiocie leczniczym wykonującym działalność leczniczą w rodzaju świadczenia szpitalne.” (Dz. U. 2025.1780) oraz aktualnymi normami żywienia i zaleceniami opracowanymi przez Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego PZH / Instytut Żywności i Żywienia, odpowiednimi dla poszczególnych grup pacjentów.

Ponadto Odwołujący już w toku rozprawy powołał się na wyjaśnienia treści SWZ z dnia 10 czerwca 2026 r. (pyt. nr 4) o treści:

Pytanie: „4. Prosimy o potwierdzenie, iż jadłospisy, które należy złożyć do oferty jako przedmiotowe środki dowodowe w ramach Koncepcji jadłospisu (tj. jadłospisy dla diety podstawowej i łatwostrawnej) mają zawierać:

- asortyment składający się na posiłek,
- gramaturę każdego produktu składającego się na dany posiłek,
- kaloryczności danego posiłku, tj. całego śniadania, podwieczorka, kolacji, itp.?

Odpowiedź: „Ad. 4 Zamawiający potwierdza, że składana wraz z ofertą Koncepcja jadłospisu dla 10 dni dla wybranych z rocznego zapotrzebowania diet powinna zawierać co najmniej:

- wykaz posiłków i potraw przewidzianych na każdy dzień jadłospisu,
 - asortyment (skład) poszczególnych posiłków,
 - gramaturę poszczególnych produktów lub potraw składających się na dany posiłek,
- kaloryczność poszczególnych posiłków.

Jednocześnie Zamawiający informuje, że SWZ nie wymaga przedstawiania kaloryczności poszczególnych składników produktu, lecz kaloryczności danego posiłku jako całości (np. śniadania, obiadu, podwieczorku, kolacji).

Przedłożona Koncepcja jadłospisu powinna umożliwiać Zamawiającemu ocenę zgodności proponowanego żywienia z wymaganiami określonymi w dokumentacji postępowania oraz obowiązującymi przepisami dotyczącymi żywienia pacjentów”.

Izba uznała za zasadny zarzut dotyczący zaniechania odrzucenia oferty Odwołującego z uwagi na jej niezgodność z warunkami zamówienia.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że Zamawiający, działając na podstawie dokumentów zamówienia, wymagał od wykonawców złożenia wraz z ofertą jadłospisu, stanowiącego przedmiotowy środek dowodowy. Przedmiotowy środek dowodowy służył w niniejszym postępowaniu potwierdzeniu, że oferowana przez wykonawcę usługa odpowiada wymaganiom określonym przez Zamawiającego w dokumentacji zamówienia. Taka jest bowiem istota przedmiotowych środków dowodowych, które służą potwierdzeniu zgodności oferowanych dostaw, usług lub robót budowlanych z wymaganiami określonymi w opisie przedmiotu zamówienia lub wymaganiami związanymi z realizacją zamówienia. Dodatkowo, co wskazano powyżej, Zamawiający udzielając odpowiedzi na jedno z pytań o wyjaśnienie treści SWZ wskazywał jednoznacznie: „Przedłożona Koncepcja jadłospisu powinna umożliwiać Zamawiającemu ocenę zgodności proponowanego żywienia z wymaganiami określonymi w dokumentacji postępowania oraz obowiązującymi przepisami dotyczącymi żywienia pacjentów” (na wyjaśnienia treści SWZ z dnia 10 czerwca 2026 r. – pyt. nr 4).

W ocenie Izby złożony przez Przystępującego wraz z ofertą jadłospis nie potwierdzał zgodności oferowanej

usługi z wymaganiami określonymi przez Zamawiającego w dokumentacji zamówienia. Istotne jest przy tym, że nie chodziło o brak samego dokumentu ani o jego niekompletność w rozumieniu art. 107 ust. 2 ustawy Pzp, lecz o jego merytoryczną treść, która nie potwierdzała spełnienia wymagań Zamawiającego.

Powyższe rozróżnienie ma zasadnicze znaczenie dla oceny dopuszczalności wezwania wykonawcy do uzupełnienia przedmiotowego środka dowodowego. Zgodnie z art. 107 ust. 2 ustawy Pzp, jeżeli wykonawca nie złożył przedmiotowego środka dowodowego lub złożony przedmiotowy środek dowodowy jest niekompletny, Zamawiający – o ile przewidział taką możliwość w dokumentach zamówienia – wzywa wykonawcę do jego złożenia lub uzupełnienia. Przepis ten nie przewiduje natomiast możliwości zastąpienia treści złożonego i kompletnego przedmiotowego środka dowodowego inną treścią, która dopiero po upływie terminu składania ofert potwierdzałaby zgodność oferowanego świadczenia z wymaganiami Zamawiającego.

W okolicznościach niniejszej sprawy wezwanie Przystępującego do złożenia nowego jadłospisu albo zmiany jadłospisu złożonego wraz z ofertą prowadziłoby w istocie do niedopuszczalnej zmiany treści oferty po upływie terminu składania ofert. Jadłospis nie miał bowiem charakteru wyłącznie formalnego (konceptyjnego, jak uważał błędnie sam Zamawiający), lecz służył weryfikacji merytorycznej zgodności oferowanej usługi z wymaganiami Zamawiającego. Jego treść stanowiła zatem element pozwalający ustalić, co wykonawca rzeczywiście zaoferował.

Jeżeli zatem złożony wraz z ofertą przedmiotowy środek dowodowy nie potwierdzał, że oferowane świadczenie jest zgodne z wymaganiami dokumentacji zamówienia, wada ta nie mogła zostać usunięta w drodze wezwania do uzupełnienia przedmiotowego środka dowodowego. Uzupełnienie nie może bowiem służyć kreowaniu nowej treści oferty ani zmianie sposobu realizacji zamówienia zaoferowanego przez wykonawcę w terminie składania ofert.

W orzecznictwie Izby wskazuje się wprost, że jeżeli przedmiotowy środek dowodowy został złożony wraz z ofertą, lecz jego treść nie potwierdza zgodności oferowanego zamówienia z wymaganiami Zamawiającego, nie zachodzi podstawa do wezwania wykonawcy do jego uzupełnienia.

W konsekwencji nie było podstaw do zastosowania wobec wykonawcy procedury sanacyjnej przewidzianej w art. 107 ust. 2 ustawy Pzp. W niniejszej sprawie nie wystąpił bowiem przypadek braku przedmiotowego środka dowodowego ani jego niekompletności, lecz sytuacja, w której złożony środek dowodowy, oceniany według swojej treści, nie potwierdzał zgodności zaoferowanej usługi z warunkami zamówienia.

Należy przy tym podkreślić, że przedmiotowy środek dowodowy składany wraz z ofertą służy właśnie temu, aby Zamawiający mógł na etapie badania i oceny ofert zweryfikować, czy oferowane świadczenie odpowiada wymaganiom określonym w dokumentach zamówienia. Nie może on zatem być traktowany jako dokument, którego treść może zostać swobodnie ukształtowana lub zmieniona już po upływie terminu składania ofert, jeżeli zmiana ta prowadziłaby do zaoferowania świadczenia innego niż wynikające z pierwotnie złożonej oferty.

Skoro zatem treść jadłospisu złożonego przez Przystępującego wraz z ofertą nie potwierdzała spełnienia wymagań określonych przez Zamawiającego (a wręcz była z tymi wymaganiami sprzeczna), oferta Przystępującego była niezgodna z warunkami zamówienia. Zgodnie zaś z art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia.

Izba w pełni przychyliła się do zarzutów Odwołującego, które wskazywały, że Przystępujący – wykonawca P.P.H.U Pawmix P.N. w załączonym do oferty jadłospisie (konceptji jadłospisu) dla diety podstawowej nie dostosował się do wymagań Zamawiającego opisanych w dokumentach zamówienia jak i wymagań zawartych w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 12 grudnia 2025 r. w sprawie standardu organizacyjnego żywienia zbiorowego w podmiocie leczniczym wykonującym działalność leczniczą w rodzaju świadczenia szpitalne (Dz. U. 2025.1780) oraz w aktualnych normach żywienia i zaleceniach opracowanych przez Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego PZH / Instytut Żywności i Żywienia, odpowiednimi dla poszczególnych grup pacjentów (standardy żywienia), których stosowania do przedmiotowego zamówienia wymaga Zamawiający, w pełnym zakresie ujętym w odwołaniu, poza – zdaniem Izby – zarzutem braku zapewnienia pacjentom stałego dostępu do wody pitnej.

W zakresie zarzutu dot. braku dostępu do wody pitnej Izba w pełni podzieliła stanowisko Zamawiającego, uznając je za własne, że: „Zarzut ten sprowadza się w istocie do braku odrębnej wzmianki o dostępie do wody pitnej w samej koncepcji jadłospisu, do czego jednak Wykonawca w ogóle nie był zobowiązany na gruncie przedmiotowego postępowania, gdyż zapewnienie dostępu do wody pitnej nie jest przedmiotem zamówienia w niniejszym postępowaniu. (...) Jak wskazano wyżej wymóg zapewnienia stałego dostępu do wody pitnej nie został sformułowany w SWZ ani w załączniku 2b do SWZ – Opisie Przedmiotu Zamówienia jako odrębne, wprost i jednoznacznie wyrażone postanowienie, lecz wynika wyłącznie z zewnętrznego dokumentu aktualnych norm żywienia i zaleceń opracowanych przez Narodowy

Instytut Zdrowia Publicznego PZH / Instytut Żywności i Żywnienia, inkorporowanego do dokumentów zamówienia poprzez ogólne odesłanie zawarte w Rozdziale I ust. 4 lit. e i f załącznika 2b do SWZ, nakazujące przygotowywanie posiłków zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz aktualnymi normami żywienia i zaleceniami opracowanymi przez ten podmiot. Dokument ten nie został przygotowany stricte jako element dokumentacji postępowania, a jego adresatem jest Zamawiający, jako udzielający świadczeń zdrowotnych. Postanowienie opisanych wyżej rekomendacji, są adresowane do wykonawcy o tyle, o ile dotyczą przedmiotu postępowania. Skoro przedmiotem postępowania nie jest dostawa wody pitnej dla pacjentów, to trudno aby w tym zakresie miał istnieć po stronie Wykonawcy konkretny obowiązek. (...) Niezależnie od powyższego, Zamawiający podnosi, że składając ofertę, Wykonawca złożył jednoznaczne oświadczenie woli, w którym zaakceptował w całości postanowienia dokumentacji zamówienia, w tym Rozdziału I ust. 4 lit. e i f załącznika nr 2b do SWZ. Tym samym Wykonawca w sposób wiążący zobowiązał się do przestrzegania aktualnych norm żywienia i zaleceń, bezwzględnie włączając w tym nakaz zapewnienia stałego dostępu do wody pitnej. To właśnie owo oświadczenie woli o przyjęciu warunków zamówienia w pełnym wymiarze prawnym a nie brak wtórnej, powielonej wzmianki o wodzie w załączniku ilustracyjnym stanowi miarodajną podstawę do oceny zaciąganego zobowiązania na gruncie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp.”.

Mając powyższe na uwadze, Izba stwierdziła, że Zamawiający zobowiązany był do odrzucenia oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp. Zaniechanie tej czynności stanowiło naruszenie przepisów ustawy Pzp i miało wpływ na wynik postępowania.

Orzekając o kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 574 oraz art. 575 ustawy Pzp, a także w oparciu o przepisy § 5 pkt 1 i 2 lit. b) oraz § 7 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 roku w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020r., poz. 2437 ze zmianami), orzekając w tym zakresie o obciążeniu kosztami postępowania stroną przegrywającą, czyli Zamawiającego.

Izba nie zaliczyła w poczet kosztów postępowania odwoławczego wnioskowanej przez Odwołującego oraz Zamawiającego kwoty 3 600 zł tytułem wynagrodzenia jednego pełnomocnika, niezależnie od wyniku postępowania odwoławczego. Stosownie do art. 575 Pzp strony oraz uczestnik postępowania odwoławczego wnoszący sprzeciw ponoszą koszty postępowania odwoławczego stosownie do jego wyniku. O tym, czym są koszty postępowania odwoławczego rozstrzyga § 5 pkt 1 i 2 lit. b ww. rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów. I tak – w myśl wzmiankowanego przepisu – do kosztów postępowania odwoławczego zalicza się wpis oraz uzasadnione koszty stron postępowania w wysokości określonej na podstawie rachunków lub spisu kosztów, złożonych do akt sprawy. Z powyższego wynika, iż warunkiem przyznania zwycięskiej stronie kosztów wynagrodzenia pełnomocnika jest złożenie do akt sprawy rachunków określających ich wysokość. Ze złożonego rachunku wynika bowiem kwota, jaką strona poniosła z tego tytułu i tylko taką kwotę Izba może zasądzić na jej rzecz. W odniesieniu do Odwołującego oraz Zamawiającego, zawnioskowali oni o zasądzenie kosztów wynagrodzenia pełnomocnika według norm przepisanych, przy czym nie przedstawili do akt sprawy żadnych rachunków/ faktur, a tylko spis kosztów (Odwołujący), czy sam wniosek (Zamawiający). Wobec powyższego należało nie uwzględnić ww. kosztów zastępstwa przed Izbą do kosztów postępowania odwoławczego i w konsekwencji w zakresie wyniku sprawy – zasądzić rzeczne koszty zastępstwa przed Izbą na rzecz Odwołującego ze strony Zamawiającego.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Przewodniczący:.....